

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 191
Hyväksytty: FCI 22.6.2001
SKL-FKK 16.11.2002

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

BOUVIER
(BOUVIER DES FLANDRES)
Alkuperämaa: Belgia / Ranska

1/6

M. DAVIDSON

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Alunperin bouvier'ta käytettiin karjalaumojen ajajana, vetokoirana ja kirkun pyörittäjänä. Maatilojen uudenaikaistamisen myötä ensisijainen käyttötarkoitus on muuttunut, ja nykyään bouvier toimii ennen kaikkea omaisuuden ja maatilan vahtina, mutta myös suojelu- ja poliisikoirana. Bouvier'n fyysiset kyvyt ja käyttäytyminen, hyvä hajuaisti, aloitekyky ja älykkyys mahdollistavat sen käytön jälki- tai viestikoirana sekä riistanvartijan apuna.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat).

Alaryhmä 2 karjakoirat.

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Bouvier des Flandres on nimensä mukaisesti peräisin sekä Belgian että Ranskan Flanderista; mikään luonnonraja ei erota näitä kahta aluetta toisistaan. Flanderin härkä- ja karjapaimenet, jotka tarvitsivat hyviä karjanajokoiria, valitsivat kotiseudultaan koirat nimenomaan niiden käyttöominaisuuksien ja fyysisten kykyjen vuoksi. Nämä ominaisuudet ovat periytyneet nykyisillekin bouvier'eille.

YLEISVAIKUTELMA: Tiivisrakenteinen, ei liioiteltu. Lyhytrunkoinen ja vahvarakenteinen; raajat ovat voimakkaat ja erittäin lihaksikkaat. Bouvier vaikuttaa voimakkaalta, mutta ei kömpelöltä. Sen tulee arvosteltaessa seistä vapaasti ilman esittäjän kosketusta.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuuluun kärkeen on jokseenkin sama kuin säkäkorkeus. Kallon ja kuonon pituuden suhde on 3 : 2.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Bouvier on luonteeltaan rauhallinen ja harmitseva, maltillinen ja peloton. Ilme kuvastaa älykkyyttä, tarmoa ja rohkeutta. Bouvier'n tulee ehdottomasti aina soveltua työkoiraksi. Kaikki soveltuvuutta heikentävät ominaisuudet katsotaan virheiksi.

PÄÄ: Näyttää voimakkaalta, mitä parta ja viikset vielä korostavat; pää on suhteessa runkoon ja kokoon. Käsien tunnusteltaessa se tuntuu hyvin selväpiirteiseltä.

KALLO-OSA: Hyvin kehittynyt ja tasainen, hieman leveyttään pitempi. Kallon ja kuonon ylälinjat ovat yhdensuuntaiset. Otsauurre on tuskin erottuva.

OTSAPENGER: Hieman erottuva, koholla olevien kulmakarvojen vuoksi vaikuttaa todellista voimakkaammalta.

KIRSU: Kuononselkää pidentävä, kärjestään hieman alaspäin kaartuva, hyvin kehittynyt, reunoiltaan pyörästynyt ja väriltään aina musta. Sieraimet ovat hyvin avonaiset.

KUONO-OSA: Leveä, voimakas ja vahva. Kuonoselkä on suora; kuono-osa kaventuu hieman kirsua kohti olematta koskaan suippo. Kuono on lyhyempi kuin kallo suhteessa 2 : 3, ympärystmitta heti silmien alapuolelta mitattuna on suunnilleen sama kuin pään pituus.

HUULET: Tiiviit ja voimakaspigmenttiset.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leukojen tulee olla voimakkaat ja keskenään saman pituiset. Hampaat ovat vahvat, terveet, valkoiset ja säännölliset. Leikkaava tai tasapurenta. Hampaiston tulee olla täydellinen.

POSKET: Litteät ja kuivat; poskiluut ovat vain hieman havaittavissa.

SILMÄT: Ilme on avoin ja tarkkaavainen. Silmät eivät ole ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Niiden tulee olla hieman soikeat, asennoiltaan vaakasuorat ja mahdollisimman tummat, karvapeitteen väriin sointuvat. Vaaleat tai pistävälliset silmät ovat vakava virhe. Silmäluomet ovat mustat ja kauttaaltaan pigmentoituneet. Sidekalvojen ei tule koskaan näkyä.

KORVAT: Kolmionmuotoisiksi typistetyt, täysin pystyt, ylöskiinnittyneet ja hyvin liikkuvat; on suositeltavaa, että korvien typistämisen suhteutetaan pään kokoon. (Huom. Suomessa typistyskielto.)

Typistämättömät korvat ovat ylös, silmien tason yläpuolelle kiinnittyneet. Korvalehdet laskeutuvat pystysuorasti; taitekohdan ei tule olla kallon ylälinjaa korkeammalla. Korvalehdet ovat puolipitkät, tasasivuisen kolmion muotoiset, kärjestään hieman pyöristyneet; litteästi poskenmyötäiset lukuunottamatta ylimmän kiinnityskohdan lievää kohoamista; eivät taittuneet eivätkä kiertyneet. Korvat ovat kooltaan suhteessa pään kokoon ja lyhyen karvan peittämät.

KAULA: Asennoiltaan luonnollinen ja tarpeeksi ylväs, voimakas ja lihaksikas, tasaisesti lapoja kohti levenevä ja hieman päätä lyhyempi. Niska on voimakas ja hieman kaareva. Ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO: Voimakas, leveäselkäinen ja lyhyt.

YLÄLINJA: Selän ja lantion ylälinja on vaakasuora, jäntevä ja kiinteä.

SÄKÄ: Hieman erottuva.

SELKÄ: Lyhyt, leveä, lihaksikas ja kiinteä, kuitenkin joustava, ei heikkoutta.

LANNE: Lyhyt, leveä, lihaksikas ja joustava, ei heikkoutta.

LANTIO: Mahdollisimman vaakasuora, liittyy huomaamattomasti pakarain kaareen. Leveä, uroksilla ei kuitenkaan liian leveä, nartuilla kehittyneempi kuin uroksilla. Luisu tai laskeva lantio on vakava virhe.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä, kyynärpäiden tasolle ulottuva, ei tasapaksu. Ensimmäiset kylkiluut ovat hieman kaarevat, muut ovat selvästi kaarevat, taaksepäin suuntautuneet ja antavat rintakehälle toivottua pituutta. Litteä rintakehä on vakava virhe. Etäisyys rintalastan kärjestä viimeiseen kylkiluuhun on suuri, noin 7/10 säkäkorkeudesta.

ALALINJA JA VATSA: Alalinja nousee hieman kohti vatsaa, joka on vain hieman rintakehän alaosaa ylempänä. Kupeet ovat hyvin lyhyet, etenkin uroksilla.

HÄNTÄ: Suhteellisen ylös kiinnittynyt, suoraan selkälinjan jatkeena. Synnyntäminen töpöhäntä ei ole virhe. Häntä typistetään syntymäviikolla kahden tai kolmen nikaman mittaiseksi. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Typistämätön häntä sallitaan maissa, joissa typistys on kielletty.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat vahvaluustoiset, hyvin lihaksikkaat ja edestä katsottuna täysin suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Suhteellisen pitkät, kohtuullisen viistot ja lihaksikkaat, eivät raskaat. Olka- ja lapaluu ovat suunnilleen yhtä pitkät.

OLKAVARRET: Kohtalaisen viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset ja yhdensuuntaiset. Ulko- tai sisäkierteisyyden on virhe sekä seistessä että liikkeessä.

KYYNÄRVARRET: Sivusta ja edestä katsottuna täysin suorat, keskenään yhdensuuntaiset ja kohtisuorassa alustaan nähden; hyvin lihaksikkaat ja vankkaluiset.

RANTEET: Täysin samassa linjassa kuin kynnärvarret, vain herneluu ranteen takapuolella on ulkoneva. Vahva luusto.

VÄLIKÄMMENET: Vahvaluustoiset, melko lyhyet, vain hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Lyhyet, pyöreät ja tiiviit, eivät sisään- eivätkä ulospäin kiertyneet. Varpaiden tulee olla kaarevat ja tiiviisti yhdessä. Kynnet ovat vahvat ja mustat; päkiät paksut ja lujat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat voimakkaat, huomattavan lihaksikkaat, hyvin suorat ja takaa katsottuna täysin yhdensuuntaiset; niiden tulee liikkua samassa linjassa eturaajojen kanssa.

REIDET: Leveät, hyvin lihaksikkaat ja liikkeessä yhdensuuntaiset rungon keskiviivan kanssa. Reisiluun asento ei saa olla liian pysty eikä liian viisto. Pakarat ovat alas ulottuvat ja kiinteät; karvapeite muodostaa housut.

POLVET: Jokseenkin lonkan korkeimmasta kohdasta (suoliluun harjanteesta) kohtisuoraan maahan vedetyllä kuvitellulla viivalla.

SÄÄRET: Kohtalaisen pitkät ja hyvin lihaksikkaat, eivät liian pystyt eivätkä liian viistot.

KINTEREET: Melko matalat, leveät ja hyvin varma-asentoiset. Kinteret ovat koiran seistessä takaa katsottuna suorat ja täysin yhdensuuntaiset. Liikkeessä ne eivät saa kääntyä sisään- eivätkä ulospäin.

VÄLIJALAT: Vankat ja kuivat, melko tasapaksut, pystysuorat koiran seistessä vapaasti. Ei kannuksia.

KÄPÄLÄT: Pyöreät ja kiinteät. Varpaat ovat kaarevat ja tiiviisti yhdessä. Kynnet vahvat ja mustat; päkiät paksut ja lujat.

LIIKKEET: Kokonaisuudessaan bouvier'n tulee olla mittasuhteiltaan sopusuhtainen, jotta liikkeet olisivat luontevat, vapaat ja ylväät. Kävely ja ravi ovat tavalliset liikkumistavat, vaikka yhtälailla esiintyy tasa-astujia. Bouvier'n ravi on maatavoittavaa.

NAHKA: Tiiviisti pinnanmyötäinen, ei liian löysä. Silmäluomien reunat ja huulet ovat aina erittäin tummat.

KARVAPEITE: Karvapeite on erittäin tuuhea. Peitinkarva ja tiivis aluskarva muodostavat rodun alkuperäisheitujen äkillisiin säänvaihteluihin täydellisesti sopivan, suojaavan peitteen. Karvan tulee olla karhean tuntuista, kuivaa ja kiillotonta, ei liian pitkää eikä liian lyhyttä (noin 6 cm), hieman pörröistä, ei koskaan villavaa eikä kiharaa. Päässä karva on lyhyempää kuin rungossa ja korvalehtien ulkopinnalla lähes sileää, korvien sisäpuolta suojaa kohtuullisen pitkä karvapeite. Ylähuulen viikset ja leuan tuuhea parta antavat rodulle luonteenomaisen karskin ilmeen. Koholla olevat kulmakarvat korostavat silmäkulmien muotoa peittämättä koskaan silmiä. Selän yläosassa karva on erityisen kovaa ja karheaa; se lyhenee hieman raajoja kohti pysyen kuitenkin karheana. Ruumiinmyötäinen peitinkarva ei ole toivottava, koska se on merkki aluskarvan puuttumista. Villava, peitinkarvojen alla tiheästi kasvava aluskarva muodostuu hienolaatuisista karvoista; yhdessä ne muodostavat vettähyllivän manttelin.

VÄRI: Bouvier'n karvapeite on yleensä harmaa, juovikas (brindle) tai hiilikko (charbonnée). Yksivärinen musta on myös sallittu, ei kuitenkaan suositeltava. Vaaleat eli haalistuneet värit eivät ole sallittuja. Valkoinen tähti rinnassa hyväksytään.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 62 - 68 cm ja nartut 59 - 65 cm, 1 cm:n ylitys ja alitus hyväksytään. Kummankin sukupuolen ihannekoko on ääriarajojen keskiarvo, eli uroksilla 65 cm ja nartuilla 62 cm.

PAINO: Uroksilla noin 35 - 40 kg ja nartuilla noin 27 - 35 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT VIRHEET:

- Arkuus
- Molossimaisuus tai liian raskas rakenne
- Runko selvästi liian pitkä (sallitaan lievänä nartulle) tai liian kevyt

- Liian massiivinen pää, korostunut otsapenger, erottuva otsauurre, liikaa erottuvat poskikaaret
- Pyöreä tai kapea kallo, liikaa erottuva niskakyhmy, selvästi erisuuntaiset kallon ja kuonon ylälinjat
- Liian pitkä kuono, pieni kirsu
- Veltot, paksut tai riippuvat huulet
- Ristipurenta, parentavirheet
- Pienet, epäterveet tai epäsuorassa rivissä olevat hampaat
- Vaaleat tai ulkonevat silmät, epätyypillinen ilme
- Typistämättömät korvat, jotka ovat kiertyneet tai taittuneet
- Tasapaksu kaula, löysää kaulanahkaa
- Selvä notko- tai köyryselkä
- Selvästi virheellinen raajojen asento, liian maatapeittävä seisonta, liian voimakkaasti kulmautuneet kintereet
- Silkkinen, pörröinen tai kiiltävä karvapeite, aluskarvan puuttuminen, liioitellusti muotoiltu karvapeite
- Puutteelliset kulmakarvat ja parta
- Pigmenttinvirheet kirsussa, huulissa ja silmäluomissa

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Selvästi puutteellinen rotutyyppe
- Lihavärinen tai muu kuin musta kirsu
- Suippo kuono.
- Selvä ylä- tai alapurenta
- Muun hampaan kuin yhden P1:n puuttuminen
- Herasilmä tai pistävä ilme
- Sisään- tai ulospäin kääntyneet silmäluomet (entropium tai ektropium), lihaväriset silmäluomet.
- Suklaanruskea, valkoinen, pippuri & suola-värinen tai haalistunut karvapeite sekä kaikki muut vaaleat värit hyvin vaaleasta punertavaan, jopa hiilikkonakin (charbonnée).
- Rotumääritelmän antamista rajoista poikkeava säkäkorkeus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.